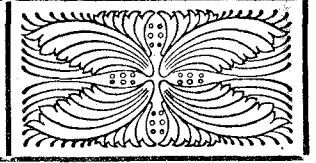

CRÒNICA

Notes i comentaris

Una bona nova per als veïns del carrer d'en Clavé. Dintre de poc, el magnífic casal de can Torrabadella ja no estarà tancat, com fins ara. Hi tindrà el séu despatx, el notari don Manuel Gatell. Establiment tot apropòsit en un edifici que només té el defecte de la *tribuna*.

El dia que toquin a fer reformes sèries, al carrer d'en Clavé, després que hagin fet desaparèixer les cases de can Gosch i de can Fortià i la *llesca* de can Garrell, caldrà suprimir el *bolado* de can Torrabadella.

Un amic, diu que és una casa amb *bolado*, la de can Torrabadella, i que el *bolado* és la *tribuna* que amb la pocasolta més gran hi enganxaren, per a turment dels qui amen l'estètica.

Som posseïdors d'un document que, d'acord amb el desig de son autor, voldríem que arribés a totes les quatre parts del món.

Per això hem decidit reproduir-lo en aquestes planes. Per això, i perquè de documents així no s'en publiquen cada dia. Ja veuràn, llegeixin:

HABITANTES DE LA COMARCA DEL VALLÉS.—*Payeses, Mozos, Carniceros, Barberos, Estanqueros, Cafeteros, Carteros, Alpargateros, Herreros, Negociantes de Cerdos, Cabrerros y Pastores.*—*Leed: Padres de familia: Queréis dar buen porvenir a vuestros hijos? Hágales aprender oficio de Capador de Cerdos, garantizándoles ante Notario que ganarán de 5 a 10 duros diarios.*

Aprovechad esta buena ocasión visitando el Castrador de Sans que él por causa de salud y con gran Competencia os enseñará a precio de regalo o baratísimo, pronto y bien.

Nota: Amable señor, repárteme estas hojas a sus parroquianos y amistades y V. señor Maestro tómese la buena amabilidad de repartírmelas a los Niños que vienen a su Escuela y que los entreguen a sus padres y hermanos gran-

des que tengan; y por cada aprendiz que Vdes. me proporcionarán, hecho que esté el trato, 20 duros de regalo cobrarán de José Aballí Campistol, el Capador de Sans.

San Medán, 16, 3.º, 4.ª-Barcelona-Sans

Des de dilluns d'aquesta setmana, es treballa en les obres de reforma i embelliment de l'edifici de La Unió Lliberal.

Per fi s'han solventat les dificultats que són sempre l'obstacle per a portar a cap tota cosa nova. I s'ha arribat a un acord respecte el *còm* i el *què* de les projectades obres. Hem parlat amb el president, l'amic Villà, i per ell sabem que, quan aquestes acabin, haurà desaparegut el vestíbul esvelt, airós, que donava accés a totes les dependències de la casa. En canvi, dos portals, un a cada extrem d'edifici, donaràn entrada al saló cafè, que ocuparà tot el que ja ho és avui, més el passadiç central i el què eren salons de billar i *tresillo*. Pel mateix cafè es podrà entrar al teatre, havent-hi el projecte de convertir en passadiç apropòsit per a això, l'entrada del costat dret de l'edifici, o sigui el que és a tocar a la Tupinamba. En l'àngul esquerra del cafè, allargat amb el tròs de pati de la mateixa amplada, hi hauràn els billars, i, en un entressol, el salonet de *tresillo*.

Al teatre, com ja hem dit, s'hi podrà entrar pel saló cafè, així com pel carrer de Pi y Margall, com fins ara. I en aquest carrer, s'hi farà una nova obertura, que anirà a parar al mig de la platea. Per a això, s'ha adquirit ja una vella casa de dit carrer, que demés s'habilitarà per quarto dels mals endressos. La part d'edifici que fins ara servia per a això, serà obrada, i en ella hi tindrà les seves habitacions l'Orfeó Granollerí. Així tindrem que al primer pis hi haurà l'Escola, la Biblioteca i l'Orfeó.

La façana de la important associació serà embellida també, segons projecte de l'arquitecte don Manuel J. Raspall, i no dubtem que serà un bell ornament per al nostre carrer principal.

Els vells lliberals de Granollers plo-

raràn la desaparició de l'ample vestíbul de la seva casa, però miraran amb goig com ha anat transformant-se, sempre creixent i millorant. Nosaltres celebrarem que, amb el vestíbul, desaparegui aquella làpida que, per mor d'una trasposició, havia d'esplicar-se als forasters el què deia. Perquè és de suposar que la canviaràn per una altra de més fàcil comprensió.

Estem admirats de debò. Tothom se casa; tothom! Començaríem a témer que els confits de noces ens fessin mal, si per sort no hagués vingut la moda de suprimir aquell típic i dolç obsequi.

En Valentí Turu és per terres d'Espanya, en viatge de nuvis; l'hereu Riambau, i sa jove muller, sortiren abans d'ahir, tot just acabats de casar-se; ens ha visitat el noi de la Candieta, per a fer-nos conèixer la seva jove esposa; al mestre Morató, ja li ha anat la tercera, amb la Roser Matas; la Lola Güells i la Tresina Condom, es casen aquesta setmana; en *Pepito* Massanas i la Rosita de cal Gras estàn a punt, també... Ja ho hem dit Tothom se casa; tothom!

El què hi hà, que no sabem a què és degut. Però ensensem que hi influeixen molt les exposicions de mobles—com les de can Pous, per exemple— que són una continua temptació per als joves enamorats.

Sempre hem cregut que és cosa difícil fer un periòdic. Per això ens fan tanta gràcia els qui no comprenen possibles altres publicacions que les de combat, semblant no estar enterats que les *pica-des*, que agraden a una part del públic, són causa de no poques enemistats i un planter de rencúnies.

Si fins cultivant l'elogi i prenent tota mena de mides, es cau en pecat de desagrao! Quan menys hom pensa, s'entera que l'elogi d'una classe de formatge—per exemple— ha ocasionat la baixa d'un soscceptor, perquè volia la gazetilla en termes tan sèrios, que el qui escriu no sab trobar en el gust dels formatges. I no diem

Espai reservat per a l'anunci del
Banco Vitalicio de España